

Hírlevél

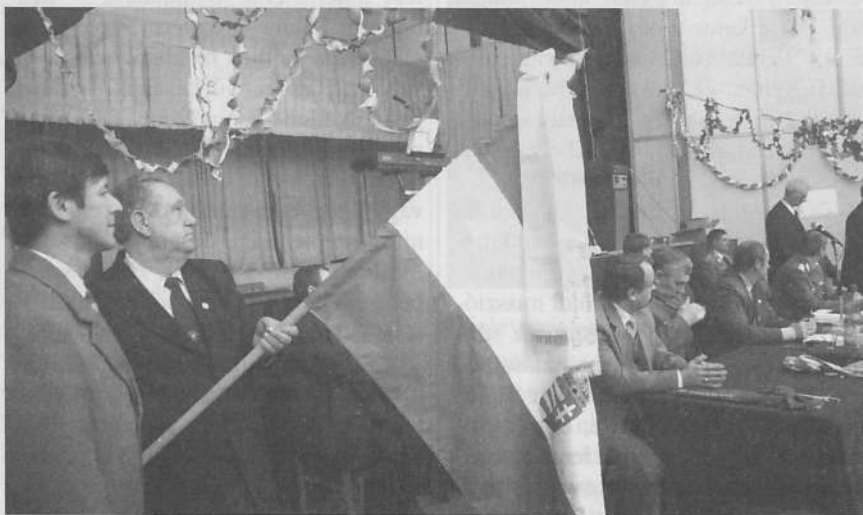
2005. február
IX. évfolyam

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

Zászlót kapott a tatai nyugdíjasklub

Tatán ma már 220 tagja van a honvédségi nyugdíjasklubnak, amely január 27-én ünnepelte megalakulásának 35. évfordulóját. A klub 1970-ben 35 fővel alakult meg a patinás katonavárosban, és a kezdetektől fogva jó szellemű bajtársi közösség volt, mint ahogyan az ma is.

A rendszerváltozás után a nyugdíjasklub munkájába bekapcsolódtak a régi hadseregnek a helyőrségben élő rehabilitált tisztjei is, s két évente velük együtt rendezik meg a katonanemzedékek találkozóját. A hagyományörzés jegyében a klub gondozásában jelent meg a Tata katonái című helytörténeti könyv, amely a katonaváros történetét mutatja be 1867-től napjainkig.

A klub nyitottságát jól érzékelteti, hogy tagjai között nemcsak nyugállományú katonatiszteket, tiszthelyetteseket, valamint katonazövegyeket találunk, hanem a városban élő nyugállományú rendőröket és tűzoltókat is.

Az évente ma már több mint egymillió forinttal gazdálkodó klub vezetősége

rendszeresen szervez országjáró kirándulásokat, egészségmegőrző napokat, érdekvédelmi fórumokat, és anyagi segítséget nyújt a rászoruló idősebb klubtagoknak.

Az ünnepi klubrendezvényen jelentették be, hogy 22 fővel megalakult a nemrégiben nyugállományba került – 45 évnél fiatalabb – katonák közössége. Sipos Géza, a BEOSZ elnöke nagy elismeréssel szólt a Sárközi József nyugállományú alezredes elnökségével tevékenykedő nyugdíjasklub munkájáról, és hangsúlyozta, hogy miután már ő is tatai lakos, örömmel vesz részt a klub közösségi rendezvényein. Ezután számos elismerést, jutalmat adtak át a nyugdíjasklub legaktívabb tagjainak.

A városi önkormányzat nemzeti szín zászlót adományozott a 35 éve megalakult nyugdíjasklub tagságának; az első szalagot Tatai Tóth András, a város országgyűlési képviselője kötötte fel az eredményes közösségi munka elismeréseként kapott zászlóra.

Együtt, közösen Hírlevelünk megújításáért

Az újság az elmúlt 15 évben eredményesen szolgálta a szövetség célkitűzésének megvalósítását. Köszönet illeti azokat, akik önzetlenül, minden ellenszolgáltatás nélkül vállalták gondolataik leírását, az újság szerkesztését, expedálását. Véle-

ményünket, álláspontunkat és törekvéseinket szövetségünk szervezetei, tagjai sokszor az újságból ismerték meg. A megjelenés gyakoriságát, egy-egy szám terjedelmét sokszor a pénzügyi források befolyásolták.

Azt gondolom, mégis természetes, ha a küldöttgyűlés után átgondoljuk, hogyan lehetne még színvonalasabb lapot szerkeszteni, miként lehetne az újságot még jobban a szövetség tevékenységének szolgálatába állítani. A Hírlevél egy tematikusabb felépítéssel elképzelésem szerint jobban segíthetné a tagszer-

(Folytatás a 2. oldalon)

Tizenöt éves a BEOSZ

vezetek munkáját, a tagság informálását.

Az újság első részében direkter formában tájékoztathatna a választmány, az elnökség döntéseiről, a HÉF nyugállományúakat érintő állásfoglalásairól, az időügyi tanács üléseiről, a különböző országos rendezvények tapasztalatairól. Ezzel több célt is szolgálnánk: szervezetünknek, tagságunknak több ismerete lenne, mi történik a különböző fórumokon az érdeklőkben, milyen döntéseket hoznak a vezető szervek, miért lobbiznak a BEOSZ vezetői. Ezzel az a szándékunk valósulna meg, hogy a klubok, a szervezetek jobban megismerjék, hogyan képviseljük érdekeiket, véleményüket.

A soros kérdésekről való tájékoztatás mellett – a terjedelmi korlátok ellenére – időnként véleményünket részletesebben kívánjuk kifejteni azokról a kérdésekről, melyek az adott időszakban leginkább foglalkoztatják tagszervezeteinket. A lap lehetőségeivel élve kívánunk tájékoztatni arról, hogy tagságunkat széles körben érdeklő kérdésekben mi az álláspontunk, mit képviselünk a különböző fórumokon, ahol véleményünk kifejtésével befolyásolhatjuk a döntéseket.

Meg akarjuk ismertetni azt is, hogy a véleményüinktől eltérő döntéseket mi

indokolta, a honvédelmi tárca vezetői milyen összefüggéseket sorakoztattak fel, amikor álláspontunktól eltérő következtetésre, döntésre jutottak. Ezek között biztos lesz olyan, amikor az érvek, a szélesebb összefüggések hatása alatt meg kell hajolni, más kérdésekben pedig a korábbiaktól eltérő összefüggésben, gyakorlati tapasztalatok alapján kezdeményezni kell a kérdés újratárgyalását.

A tematikus összeállítás következő fő vonulata az lehet, amelyben a régiók, tagszervezetek sikeres kezdeményezéseiről adnak számot, ami máshol is hasznosítható, megvalósítható, példaként szolgál. Van, ahol jobban csinálják a katonai hagyományok ápolását, a fiatalabbak bevonását vagy jobban figyelnek az időskorúakra, a betegekre, míg máshol a katonazsvegyek összefogásában, a klub életébe való bevonásában értek el sikereket.

A tematikus összeállításban külön helyet kaphatnának az egyes szakmákat összefogó szervezetek (pl. repülők, ejtőernyősök, tűzterek, külföldi misszióban részt vettek vagy a határőrök stb.) munkájának, életének bemutatása, de egy-egy színes, szakmájukról szóló tudósításnak is helye lenne, erre leginkább a helyi tudósítások lennének alkalmasak, melyhez olyan eszközök állnak rendelkezésre, mint az internet vagy a fax.

A nemzedékek közötti kapcsolatot erősíti a lapnak az a része, amely az aktív állományt összefogó szervezetek munkájáról, programjairól tudósít. Bizonyára mindannyiunk érdeklődésére tart számot, hogy miként élnek a hivatásos katonák a mai honvédségben, hogyan találják meg számításaikat, milyen segítséget nyújthat ehhez a szövetség. Reményeink szerint ez egyenesebb átmenetet fog biztosítani a szövetség munkájába való bekapcsolódásra a nyugállományba való helyezést követően.

Az újságot színesebbé tehetik az olyan korábban is közkedvelt blokkok, mint a rövid hírek vagy tájjellegű ételek, sütemények bemutatása – Szabolcstól Zaláig –, és természetesen az elkészítési módjuk megismertetése.

Az újság megújításának sorában gondolkodunk a rendszeresebb, kiszámíthatóbb megjelentetéséről (pl. a tervezett elnökségi ülések után 2 héttel vagy negyedévente, pl. március, június, szeptember, december hónapok második fele). Terveink között szerepel az is, hogy az újság egyéni előfizetését is lehetővé tesszük.

A fentiek elgondolások, kérem, mondjátok el a véleményeteket, fejtsétek ki saját elképzeléseiteket, hogy lapunk minél jobban szolgálja a tagszervezeteket, a szövetséget.

Sipos Géza nyá. ezredes
elnök

Levél Kecskemétről

Rendezzünk férfinapot!

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége dél-alföldi régiójának kecskeméti Fegyveres Erők és Testületek Nyugdíjasklubjában 2004. december 6-án rendhagyó módon ünnepelték a Mikulás jövetelét.

A novemberben megalakult nőtagozat tagjai elhatározták, hogy minden évben december 6-án „férfinapot” rendeznek. Így is történt. A férfiak nagy meglepetésére a tisztí klubban terített fehér asztal várta az „erősebbik nem” tagjait. Az elhangzott köszöntő után Tóth Dezsőné (Katika) minden egyes „öregfiút” a neki és csakis az ő számára írt verssel köszöntött, ami nagy derűtséget és tapsot váltott ki. Természetesen nem maradt ki az ilyenkor szokásos finom falatok elfogyasztása és az egy-két pohár tájjellegű nedű ízlelgetése sem.

A nőtagozat elhatározta, hogy felhívással fordul a többi nyugdíjasklub nőtagjaihoz azzal, hogy csatlakozzanak a kezdeményezéshez minél többen. Ünnepeljük meg férfitársainkat minden év december első szombatján. Kérjük a klubok vezetőit, ha látnak fantáziát a felhívásunkban, csatlakozzanak hozzánk.

Címünk: Fegyveres Erők és Testületek Nyugdíjasklubja
6000 Kecskemét, Lechner Ödön u. 3.

Barcsik Zoltánné
a nőtagozat vezetője

KÉPEK A BEOSZ ÉLETÉBŐL

Látogatás a debreceni csapatmúzeumban

Fotó: Kacsó Lajos

Pápán átalakult a klub

Pápán január 13-án tartottuk éves beszámoló közgyűlé-sünket, ahol számot adtunk az elmúlt év munkájáról, gaz-dálkodásáról, és jóváhagytuk a 2005. évi programn, költ-ségvetést.

A közgyűlés a korábbi évek jól bevált tapasztalatai alapján zajlott, hozott azonban egy olyan fontos döntést, ami meghatározó tényező lesz a jövőnk számára. Elfo-gadta egyhangú szavazással a vezetőségnek azt a javasla-tát, hogy január 1-jétől a klubunk egy nyugdíjas és egy hi-vatásos szekcióval, más néven „Honvéd Bajtársi Klub Pá-pa” működjék tovább.

Az ötlet természetesen nem a közgyűlésen „pattant ki”, hanem több hónapos előkészítő munka előzte meg, mely-nek eredményeként 2004. december 2-án a Pápai Bázis-repülőtér állományából 63 fővel megalakult a hivatásos katonák szekciója.

Köszönet illeti az alakulat parancsnokságát, *Gangler László* őrnagy megbízott parancsnok és *Horváth Ferenc* mk. százados urakat a kiváló szervezőmunkáért s a sze-mélyes példamutatásért. Köszönet továbbá a BEOSZ el-nökségének – különösen *Sipos Géza*, *Gajdán Miklós*, *Herceg Ottó* uraknak –, akik ötleteikkel, személyes rész-vételükkel segítséget nyújtottak a megvalósításhoz.

Mi, a klubunk idősebb állománya nagyon jóleső érzés-sel vettük tudomásul, hogy a fiatalok szívesen jönnek kö-zénk, így ténylegesen megvalósul a híd a nyugdíjas és a hivatásos állomány között, hosszú távon biztosítva lesz az utánpótlás. Úgy gondoljuk, hogy ezzel nemcsak „papír-forma” lesz nálunk, hanem mindennapi valóság, a három katonanemzedék együttélése.

Homor György nyá. ezredes
titkár

OPERATIVITÁS, ÉSSZERŰSÉG, GAZDASÁGOSSÁG

Gondolatok az elnökségi ülések rendszeréről

A BEOSZ ez év május 21–23-i küldöttgyűlésén az alapszabályzat 10. § 2. pontjának megfelelően megválasztotta az elnökséget. A 18 fős elnökség szükség szerint, de legalább negyedévente ülésezik (10. § 1. pont).

Könnyen belátható, hogy az előírt negyedévenkénti ülésezés nem teszi lehetővé, hogy a tervezett és nem tervezett feladatokra, felvetődött problémákra gyors, hatékony döntést lehessen hozni. Az is könnyen belátható, hogy bizonyos döntésekhez nem szükséges az egész elnökség jelenléte.

Kialakult, illetve kialakulóban van egy olyan döntési mechanizmus, amely az alapszabályzatot tiszteletben tartva megvalósítja az operativitást, az ésszerűséget és a gazdaságosságot. A következőkben leírt megnevezések, fogalmak meggondolását, elfogadását, alkalmazását javaslom. A legelső döntési szint, ahol minden kérdést megvitatnak:

1. Az elnökök és alelnökök értekezlete (röviden: elnökök tanácsa, ET). Tagjai: a BEOSZ elnöke, ügyvezető elnöke, I. alelnök, II. alelnök, összesen 4 fő.

Értekeznek: szükség szerint, de legalább havi 2 alkalommal, személyesen vagy konferenciatelefonon.

Döntenek: napi kérdésekben, a BEOSZ-iroda jogait meghaladó ügyekben.

A második döntési szint:

2. Az elnökök, alelnökök és az ügyvivők értekezlete (röviden: operatív elnökség, OE). Tagjai: az elnökök tanácsa és a BEOSZ ügyvivői, összesen 9 fő.

Értekeznek: szükség szerint, de legalább havi egy alkalommal, szem-

élyesen a BEOSZ tanácskozótermében.

Döntenek: az ET által oda utalt kérdésekben, valamint az ügyvivők munkaterületein jelentkező ügyekben.

A harmadik döntési szint:

3. A BEOSZ-elnökség értekezlete (röviden: BEOSZ elnökségi ülés, BE). Tagjai: az operatív elnökség és a régióvezetők, összesen 18 fő.

Értekeznek: legalább negyedévenként.

Döntenek: az alapszabályzat előírása szerint.

A felsorolt döntési szinteknek megfelelő szervezetek az üléseikre bárkit meghívhatnak, bármilyen szakértő véleményét figyelembe vehetik. A BEOSZ titkára természetesen mindegyik döntési szint tanácskozásán hivatalból részt vesz.

A tapasztalatok és az elnökségi tagok véleménye alapján minden elnökségi ülés napirendjében szerepelni kell olyan állandó témának, időtartamnak, amikor az ügyvivők és a régióvezetők kapnak szót.

Az elnökségi ülés napirendje (Változat)

9.30–10.00 Beérkezés, adminisztráció intézése

10.00–11.30 Változó téma

11.30–12.00 Szünet, adminisztráció intézése

12.00–13.00 Változó téma

13.00–13.30 Ebéd

13.30–15.00 Tisztségviselők tájékoztatója

15.00–15.30 Reagálás a tájékoztatóra

15.30–16.00 Egyéb, az elnök zárszava

Mindenki tisztelje a másikat, az elnökséget azzal, hogy tartja magát a napirendhez, önhatalmúlag nem lépi túl a számára adott időt. Az elnökségi ülés 10.00–16.00-ig tart. Lehetőleg senki ne jöjjön később, és ne távozzon el hamarabb. A vezetéshez a rendelkezésre álló jól felszerelt irodák és híradástechnikai eszközökön kívül legalább olyan fontos a szervezethez és a fegyelem. Az mindannyiunk érdeke, hogy a jó vezetés megvalósuljon. Tegyük érte.

Fekete József nyá. ezredes

Mulasztásos törvénysértéses állapot?

A jogállásról szóló 2001. évi XCV. törvény értelmében a HM-nek 2004. január 1-jétől a rendelkezése alatt álló nyugdíjasotthont kellene működtetni. Ezt fogalmaztuk meg a különböző fórumokon, és tettük szóvá írásban is.

Szövetségünk tagjai a törvény megszületésekor igen nagy elismeréssel és örömmel fogadták, hogy a tárca más minisztériumokhoz vagy pl. az egyházakhoz hasonlóan az idősebb, egyedül maradt tagjai részére méltó, gondtalan öregkort akar biztosítani.

Úgy tapasztaljuk, hogy a tárca által működtetett intézményekhez a bizalmon túl érzelmi okok is kötik a nyugállományúakat vagy a már egyedül maradt társaikat. Nyugállományú tagjaink úgy gondolják, ha már ott-honba kell menniük, más azokkal megélni, eltölteni a hátralévő éveket, akikkel a szolgálat együtt átélt sikerei vagy éppen a nehézségek leküzdésének élményei kötik össze őket. Ezért is várják annyira az otthonnak a megnyitását, erre tartogatják a már megírt kérelmek feladását, vagy akik ezt már megtették, egyértelműen megfogalmazták, hogy csak a honvédség által működtetett intézményben kérik elhelyezésüket.

Az érzelmi okokon túl a BEOSZ gazdaságilag is ezt a megoldást tartja indokoltnak, hiszen az egyszeri férőhelyvásárlás újabb és újabb támoga-

tásokat igényel, míg a megépítés egyszeri – igaz, nagyobb összegű – költségvetési befektetéssel jár.

Reméljük, hogy a nyugállományú katonák érvei meghallgatásra találnak, és a tárca a jogszabályi kötelezettségének megfelelően a saját működtetésű otthon megalapítása mellett dönt.

A hibákból tanulni kell

A tárca felelős vezetői a Honvédelmi Érdekegyeztető Fórumon kinyilvánították, hogy még egyszer nem fordulhat elő honvédségi művelődési intézmény átalakítása, eladása úgy, hogy a nyugállományú közösség összejöveteleinek biztosítására, működésére valamilyen megoldást ne találjanak.

Hiszünk abban, hogy a korábbi döntések tapasztalatlanságból, gyakorlatlanságból következtek, és a valóságban nincs olyan érdek, amely a feltételek biztosításának hiányával kívánja ellehetetleníteni a klubok működését. A tárcának is könnyebb az önszerveződő egyesületek nyugállományú tagjaihoz szólni, mint egyenként keresni velük a kapcsolatot.

Reméljük, hogy ezek alapján azokban a volt helyőrségekben, ahol nyugállományú katonák élnek, honvédségi művelődési intézmény megszüntetésére csak úgy fog sor kerülni, ha biztosítani lehet a nyugállományúak klubjának működését. Az idősebbek felé megnyilvánuló szolidaritáson túl erre a törvény is lehetőséget nyújt.

*Erdős László ezredes
ügyvezető elnök*

Gidófalvy Lajosra emlékeztünk

Gidófalvy Lajos főhadnagy, posztumusz ezredes, a XIII/1. KISKA zászlóalj parancsnoka, aki hatvan évvel ezelőtt az Erzsébet híd aknamentesi-

tése során vesztette életét, a katonai ellenállás kiemelkedő hőse volt. Sikeres embermentési akcióiért megkapta a Yad Vashem kitüntetést – emlékeztetett beszédében *Tóth Sándor* hadtörténész a XIII. kerületi

Gidófalvy-lakótelepen január 8-án rendezett koszorúzási ünnepségen, amelyet az MH Budapesti Helyőrség-parancsnokság és a Hidófalvy-emlékbizottság rendezett.

Az ünnepségen *Borzák József* ezredes, a helyőrségparancsnok helyettese, *Erdős László* ezredes, a BEOSZ ügyvezető elnöke, valamint a Magyar Antifasiszták és Ellenállók Szövetségének képviselői helyezték el a megemlékezés koszorúit.

Napirenden az obsitosok életminősége

A tárcánál a közhangulat nem idősbárát

A honvédség – a társadalmi elvárásokkal, valamint a kormányzati célkitűzésekkel összhangban – mindig figyelmet fordított a szolgálatából kilépett nyugdíjasaira, hiszen a róluk való gondoskodás mindig is a testületi jelleg egyik minősítője volt, mint ahogyan az ma is. A Honvédelmi Idősügyi Tanács tagjai ennek szellemében fogalmazták meg legutóbbi tanácskozásukon azt az elvárást, mely szerint a haderőreform gondjait nem lehet a honvédelmi tárca gondoskodási körébe tartozó nyugállományúakra, nyugdíjasokra terhelni, és a lehetőségek jobb kihasználásával többet kell tenni életkörülményeik javításáért.

Szekeres István nyugállományú dandártábornokot, a Honvédelmi Idősügyi Tanács ügyvezető elnökét, a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület elnökét a honvédségi nyugdíjasok helyzetéről, mindenekelőtt a miniszteri tanácsadó testület eddigi tevékenységéről kérdeztük.

– Kikből áll ez a tanácsadó testület?

– A Honvédelmi Idősügyi Tanács 2003 őszén alakult meg a honvédségi érdekvédelmi szervezetek (BEOSZ, Hosz, Hodosz, Hokosz) e téren nagy tapasztalatokkal rendelkező képviselőiből, valamint a honvédelmi tárcá-

nál idősügyi kérdésekkel is foglalkozó szakreferensekből. A honvédelmi miniszter a tanácsadó testület ügyvezető elnöki tisztségével engem bízott meg, titkára pedig Szakács Gyula alezredes, a HM humánpolitikai főosztályának főmunkatársa lett. A tanácsadó testület létrehozását az a körülmény is indokolta, hogy az utóbbi időben jelentősen megnőtt a honvédség gondozási körébe tartozók – nyugállományú katonák, katonaövegyek és más igény jogosultak – száma, és ma már meghaladja a harmincezer főt. Jelenleg a Honvédelmi Idősügyi Tanács képviseli legmagasabb szinten az idős emberekkel, a nyugdíjasokkal kapcsolatos gondoskodást, és ez nagy felelősséget ró a testület valamennyi tagjára.

– Sokan attól tartanak, hogy a megyei hadkiegészítő parancsnokságok jelentős karcsúsításával kevesebben foglalkoznak majd az obsitosok gondjaival...

– Ettől nem kell félni. A megyei hadkiegészítő parancsnokságokon ugyanis hamarosan nem csökken, hanem megnő az érdekvédelmi ügyekkel foglalkozók száma. Ez pedig ga-

rancia rá, hogy az eddigieknél is körültekintőbb lesz a nyugdíjasokkal összefüggő ügyintézés: a tájékoztatás, a segélyezés, az üdültetés stb. A jogi környezet, a hivatásos és a szerződéses katonák jogállásáról szóló törvény (Hjt.) tehát lehetővé teszi, hogy a honvédelmi tárca a szociális ellátás terén, saját költségvetése terhére, a társadalmi átlagnál kedvezőbb gondoskodásban részesítse a honvédségi nyugdíjasokat. A tárca vezetése az érdekvédelmi szervezetekkel együtt arra törekszik, hogy a jelen gazdasági körülmények között is maradjon meg a honvédségi nyugdíjasok ellátási rendszerének eddigi színvonala, illetve egyes területeken kisebb előrelépés is történjen.

– A múlt év végén áttekintették a Honvédelmi Idősügyi Tanács tevékenységét. Elégedettek amunkájukkal?

– Korántsem. Formálisan megfeleltünk ugyan az alapító miniszteri rendeletben megfogalmazott célkitűzéseknek, érdemben azonban kevesebbet tettünk a lehetőségeknél. Sajnos ez a tanácsadó testület még nem vált megkerülhetetlen fórummá a honvédségi nyugdíjasokat érintő kérdé-

sekben. Pénzügyi lehetőségek hiányában például a múlt évben nem került sor a honvédségi nyugdíjasok életkörülményeit, szükségleteit feltáró szociológiai felmérésre, és lekerült a napirendről a honvédségi időskorúak létrehozása is. Évzáró tanácskozásunkon többen is észrevételezték, hogy a tárcánál a közhangulat nem idősbarát, több esetben úgy születnek döntések, hogy az érdekelt nyugdíjasok képviselőit nem kérdezik meg.

– Az utóbbi időben nyugdíjasklubok rendezvényein gyakran megfigyelhető, hogy az obszitosok életminőségük, életkörülményeik javítását várják...

– A várakozás jogos, hiszen az elmúlt években több elgondolás is körvonalazódott ezzel kapcsolatban. Az már biztos, hogy korszerűsítik a rászoruló nyugdíjasok segélyezési rendszerét, s a szakmai vezetés a nyugdíjasklubok működési feltételeinek biztosításán is dolgozik. Elgondolás született az idősok gondozási központjainak létrehozására, a honvédségi nyugdíjasok egészségügyi ellátásának javítására, és az idén 30 millió forintot fordít a tárca a rászoruló nyugdíjasok elhelyezésére. A múlt évben felhalmozódott gondok ellenére optimista vagyok, és úgy látom, hogy a Honvédelmi Időügyi Tanácsnak nagyobb lehetősége nyílik a honvédségi nyugdíjasok érdekeinek erőteljesebb érvényesítésére.

K. L.

Új hagyományok születnek

A Marcali Bajtársi Egyesület január 13-án tartotta évzáró-évnnyitó közgyűlését, amelyen több vendég is megjelent. Így dr. Suchman Tamás államtitkár, Pásztor István ny. ezredes, régióvezető s egyben a Somogy Megyei Nyugdíjasszövetség elnökhelyettese és az együttműködő Szlovén Tiszti Szövetség elnöke, Sövegcs Szilveszter, valamint Budin Borisz titkár.

Fehér János elnök 2004. évről sokoldalú és tartalmas munkáról tudott beszámolni. Külön kiemelte, hogy a Szlovén Tiszti Szövetség lendvai egyesületével együtt ünnepelték az Európai Unióba való közös belépésünket, illetve a szlovének NATO-ba való felvételét.

Sikeresen értékelte a pályázati munkát. Összesen 7 pályázaton 585 000 forintot nyertek, és először kísérelték meg az szja 1%-os felajánlás megszervezését, köszönettel nyugtázták, hogy az adózók 42 000 forinttal tisztelték meg az egyesületet.

Az elnök áttekintette a már hagyományos rendezvényeket, mint például a nőnap megemlékezés, a szlovén tisztbálon való részvétel, a hősök napjáról való megemlékezés, a Kosuth-vacsora megtartása, a Kárpát-medencei fiatalokkal való találkozás. De elmondta azt is, hogy új hagyományteremtő rendezvények is voltak, mint például a Márton-napi bormustra vagy a Bajtársi dalárda megszervezése.

Második napirendi pontként a közgyűlés megtárgyalta és elfogadta a 2005. évi munka-

programját. A hagyományos rendezvényeik mellett most is több újszerű feladatot terveztek. Elhatározták, hogy bevezetik a „pótszilveszter” megrendezését, az iraki misszióban részt vett katona közreműködésével vetített képes előadást hallgatnak meg, bekapcsolódnak a marcali civil szervezetek hagyományos pünkösdi vigasság rendezvényébe. „Évtizedes barátság” címmel a szlovén bajtársaikkal közösen kétnyelvű kiadványt készítenek elő és adnak ki, valamint közös kultúrműsort szerveznek a szlovén együttesekkel.

Dr. Suchman Tamás államtitkár felszólalásában a dicséret szavak mellett a katonatörténeti, az 1848–49-es szabadságharc, benne Noszlopy Gáspár munkásságának további kutatására, feldolgozására bízta az egyesületet.

Stikel János, a társadalmi szervezetek megyei referense örömmel üdvözölte a „civilizációs” folyamatot, köszöntötte az egyesületet a megyei civil egyesületek sorában. Nagyon jónak, példásnak minősítette az egyesület hagyományápoló és pályázati munkáját, dicsérte a katonai dalárda létrehozását.

Török Árpád, a BEOSZ nemzetközi kapcsolatok felelőse a BEOSZ történetében az elsőnek és kiemelkedőnek értékelte az egyesületnek a Szlovén Tiszti Szövetség lendvai egyesületével való sokoldalú és nagyon tartalmas, példaértékű munkáját.

Fehér János
elnök

Kézfogás a tiszthelyettesekkel

Balatonkenesén, a honvéddüdülőben tizenharmadik alkalommal rendezte meg a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége a katonanemzedékek találkozóját. Az eseményen első ízben kerültek reflektorfénybe az ejtőernyősök és a tiszthelyettesek, akik ebben az évben szép számmal vettek részt a „Kézfogás a honért” mottóval rendezett országos találkozón.

A köztársasági elnök ünnepi hangvételű levelében hangsúlyozta: „A találkozóra küldött katonákra minden korban jellemző szolidaritás, példamutatás, bajtársiasság és hagyománytisztelet olyan örök emberi értékek, amelyeknek az élet minden területén érvényt kell szerezniük, mert ezek a köznapi módon értelmezett egyéni és közösségi erények egy valós katonai képességekkel rendelkező hadsereg kohéziós erejét adják.

A katonanemzedékek tizenharmadik találkozójának alaphangját ez a levél adta meg, és Sipos Géza nyugállományú ezredes, a BEOSZ elnöke ehhez kapcsolódva mondta: „Mi, idősebbek nem sajnáljuk az elismerő, dicsérő szavakat a fiatalabbaktól. Ezért ma minden szolgálatot teljesítő katonabajtársunknak mondjunk köszönetet az eddig elvégzett munkájukért és kívánjunk erőt, egészséget a jövő feladataihoz.”

A rendezvény elnöke kezdeményezte, hogy a résztvevők küldjenek jókívánságokat, köszönetet tartalmazó nyílt üdvözlőt a különböző missziókban szolgálatot teljesítő bajtársaknak.

Már a találkozó első szünetében meg is fogalmazódott a nemzetközi missziókban szolgáló katonabajtársakhoz szóló levél, amelyet a találkozó résztvevői egyhangúlag jóváhagytak. Íme egy részlet a levélből: „Az itt megjelent mintegy 300 fő nyugállományú, aktív és szerződéses katona, valamint tanintézeti hallgató nevében tisztelettel és szeretettel köszöntünk benneteket, a nemzetközi missziókban szolgálatot teljesítő katonákat, akiknek tevékenységét az egész nemzet nagy figyelemmel kíséri.

E helyről üzenjük és kívánjuk nektek, hogy vívjatok ki elismerést szövetségeseink és a világ békeszerető társadalmi körében. Képviselőitek méltóan hazánkat, és mutassátok be a

legszebb magyar katonai erényeket, hozzatok dicsőséget szüleiteknek, hozzátartozóitoknak, bajtársaitoknak, magatoknak.”

A mindvégig érdekes rendezvény szüneteiben és később, a délutáni borkóstoló után jó volt látni, hogy a találkozó legidősebb résztvevői és a fiatal évről-évre tartozó tiszthelyettesek milyen szívélyesen, barátságosan beszélgetnek, ismerkednek egymással.

A találkozó egyik legnépszerűbb obsitosa a mindig barátságos, nyolcvanöt éves ezredes, Sáray Bertalan volt, akit 1941. augusztus 20-án avattak hadnaggyá a Ludovika Akadémián, és 1942-ben már Pápán, a „Bertalan Árpád” 1. ejtőernyős-zászlóalj tisztjeként szolgált. A háború után 1948-ban Sólyom László altábornagy, vezérkari főnök felkérésére újra bevonult, és részt vett a szolnoki ejtőernyős-alakulat felállításában. Berci bácsi egy kérdésre válaszolva az őt körülvevő tiszthelyetteseknek elmondta leszerelésének rövid történetét is. „1951. január vége felé váratlanul helyőrségi riadót rendeltek el. Kiderült, hogy a vezérkar akkori főnöke, Bata István vezérőrnagy tartja a szemlét. Bata maga nem, de „sleppje”, mely zömmel volt jutasi végzettségű, időközben tiszti rendfokozatba került emberekből állt, annál jobban értett ahhoz, hogy hol kell az esetleges hiányosságokat ilyen esetben keresni. Nos, a szorgos vizsgálódás után az ejtőernyős-zászlóaljnál hiányosságot nem találtak. A riadót követő hajnali

tiszti ülésen Bata kijelentette, hogy az egész őrségben csak az ejtőernyős-zászlóalj volt azonnali bevetésre felkészítve. Ez a kijelentés a „Tito láncos kutya” időszakban nagy horderővel bírt. A zászlóalj parancsnoka ezt végképp nem tudta megemésztetni, és amit én már korábban sejtettem, mindent elkövetett leszereltetésem érdekében. Ez, mint utóbb kiderült, nem kerülhetett nagy megerőltetésébe, mert Farkas Mihály, az akkori honvédelmi miniszter jó ismerőse volt. Törzsfőnöki tevékenységem utolsó felvonásaként még elkészítettem az ejtőernyős tiszti tanfolyam kiképzési tervezetét, és 1951. február 21-én végrehajtottam életem utolsó ejtőernyős ugrását. Egy hónap múlva leszereltek, és az akkor szokásos „jutalomban” részesültem. Internálás, lefokozás, csatládomtól való elszakítás. A sok tudást és energiát megkívánó, az ejtőernyős-alakulat érdekében kifejtett munkámnak akkor ez lett az eredménye. Negyven év elteltével, 1991-ben a honvédelmi miniszter korábbi érdemeimre való tekintettel nyugállományú ezredessé léptetett elő.”

A katonanemzedékek találkozója legnépszerűbb résztvevői ezúttal az ejtőernyős tiszthelyettesek – többek között Nagy László zászlós, Zupkó György főtörzssőrmesterek – voltak, akik röviden beszámoltak a katonai ejtőernyős-kiképzés helyzetéről, segítettek az ejtőernyőzés történetét bemutató kiállításnál, és készségesen válaszoltak az ejtőernyőzéssel kapcsolatos kérdésekre is. De említést érdemel az is, amit a találkozóon Keresztes László ezredestől, a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetsége ügyvezető elnökétől megtudtunk: Szolnokon nemrégiben közel 60 tiszthelyettes lépett be a MEBSZ-be, s ezzel lényegében a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének tagjai is lettek. (A MEBSZ tíz éve tagszervezete a BEOSZ-nak.)

Sáray Berci bácsi, aki eddig minden alkalommal részt vett a katonanemzedékek kenesei találkozóin, így foglalta össze az idei rendezvény egyik fontos tanulságát: „Én úgy láttam, hogy a tiszthelyettesek népszerűek lettek a BEOSZ-ban, és a BEOSZ is vonzó társadalmi szervezet a tiszthelyettesek körében.”

Nagyatádi fegyvereket néznek a világűrből

Újabban a világűrön át is speciális figyelem összpontosul Nagyatádra. A város központjában ugyanis hatalmas fegyverek sorakoznak, amelyek hollétét szerte a világon műholdas térképen is számon tartják a gyűjtők és rajongók.

– Sokaknak meglepő, hogy az interneten is van olyan portál, ahol használt fegyvereket árúsítanak gyakorlatilag bárkinek. Ezeknek is csak olyan áruk van, mint bármely más műtárgynak. Ezt a harckocsit két hete minden műhold látja, és természetes, hogy nemcsak a gyűjtők és rajongók, de katonai szakemberek is szemmel tartják az efféle, egyébként máshol még használatban lévő harcászati eszközöket – mutatta a T55–M típusú harckocsit *Hortobágyi Ferenc* nyá. százados, a Nagyatádi Haditechnikai Parkot működtető 69-es Harckocsizó Ezred Baráti Körének elnöke.

– Ezért is kellett speciális engedélyt szerezni a kiállítására, még akkor is, ha ez a harceszköz már semmilyen harcászati tevékenységre nem alkalmas.

Hortobágyi Ferenc szerint minden berendezését, még a motorját is hatástalanították, s valójában már csak ócskavasnak számít. A leselejtezett honvédségi eszközöket egyébként az ÁPV Rt. értékesíti, s beolvasztásra, fémalapanyagként szokták megvásárolni az erre szakosodott vállalkozások. A kalocsai raktárbázis 62 harcko-

csiját szánták feldarabolásra, s a legutolsót szerezte meg jutányosan, 1 millió forintért a lelkes baráti kör. A 36 tonnás színvas gépezet a szakemberek szerint ócskavasként is ennek a többszörösét éri.

A nagyatádiaknak különös kötődésük van a tankokhoz, lévén itt működött sokáig a harckocsizók kiképzőbázisa. Többek között ennek is emléket állít a haditechnikai park, ahol a nemzetközi egyenruha-gyűjtemény, a harci járművek és a rádióirányítás eszközei mellett miniatűr harcászati kiállítást is berendeztek a modellező katonák. Az igazi fegyverek mellett olyan érdekességeket is őriz a múzeum, mint az Egri csillagok forgatásánál használt és ma már gyakorlatilag sehol máshol nem található díszletfegyverek.

– Eleinte a katonai emlékek megőrzését és az érdekességek be-

mutatását tartottuk a legfontosabbnak, s bennünket is meglepett, milyen nagy a vendégcsalogató hatása a haditechnikának – folytatta Hortobágyi Ferenc. – Csak a múlt évben több mint kétezer látogatónk volt, köztük svéd, horvát, angol és német turisták. Újabban bemutatókra, történelmi kiállításokra és filmkelléknek is kölcsönkérjük a gyűjteményünk féltettebb darabjait. Tavasszal például Ausztriába küldünk ki háborút megjárt német fegyvereket, mert kiállítást rendeznek a fasizmus alóli felszabadulás 60 éves évfordulójára. Addigra szeretnénk megint gyarapodni egy különlegességgel. Pápán ugyanis négy éve várakozik egy leselejtezett MiG repülőgép, melyet elhozhatnánk Nagyatádra kiállítani. Csak eddig nem akadt senki, aki aláírhatta volna a szállítási engedélyt...

Dalárdában az egykori katonák

A bajtársi egyesület tagjai rájöttek, hogy mennyire jól tudnak együtt énekelni, és milyen sok katonanótát ismernek. Ezért úgy döntöttek, hogy létrehoznak egy dalárdát. *Fehér János*, az egyesület elnöke elmondta: a katonák életéhez mindig is hozzátartozott az éneklés. A szép magyar ka-

tonai hagyományok nem merülhetnek feledésbe. A dalárda megalakításán már korábban is gondolkodtak. Végül a legutóbbi szlovén találkozó játszott nagy szerepet abban, hogy az elgondolást tett is követte. Ugyanis a lendvai tisztibálon a Mura menti obsitosok dalárdája magyar

katonadalokat tanult meg marcali vendégeik tiszteletére. A bajtársi egyesület dalárdája jövőre mutatkozik be először. A 2005-ös év amúgy is kiemelt esztendő lesz a bajtársak életében. Az egyesület megalakulásának 15. évfordulóját ünnepli. Emellett pedig a lendvai és a marcali szervezet együttműködésének 10. jubileuma következik.

Nem szűnnek meg a hadkiegészítő parancsnokságok

A hadkiegészítő parancsnokságok jövőjét, feladatait illetően több téves hír látott napvilágot, egészen odáig, hogy a következő átszervezés keretében megszűnnek ezek a katonai szervezetek. A valóságban ez a lehetőség azonban szóba sem került, csupán a megváltozott funkciónak – a hadkötelezettség békeidőben történő megszüntetése – megfelelő átalakulás megy végbe a nyár közepéig.

A szervezeti változás a nyugállományú katonákat, ellátásra jogosult hozzátartozóikat inkább kedvezően érinti. Az a szervezeti elem, mely a nyugállományú katonák ügyeit intézi – figyelemmel a gondoskodási körbe tartozók számának, a feladatok növekedésére is – a jelenleginél jobb helyzetbe kerül.

A hadkiegészítő parancsnokságokon belül az eddigi személyügyi és érdekvédelmi osztályok helyett szociális, érdekvédelmi és rekonverziós irodák működnek. A korábbi funkciójuk nem szűnik meg, hanem inkább kibővül a munkába visszaillesztő feladattal. A parancsnokságok többségénél a klubok, a

nyugállományú katonák jelenleg dolgozó érdekvédelmi szakemberekhez fordulhatnak továbbra is bizalommal. A szervezeti változás néhány helyen jár teljes személyi cserékkel.

Kérjük a nyugállományúak egyesületeit, a klubok vezetőit, keresék, ápolják a korábbi jó kapcsolatokat, ismerjék meg, segítsék a beosztásba újonnan került kollégákat. A korábban megkötött szerződés-

eknek megfelelően látogatások vállalásával vegyenek részt továbbra is a szociális helyzet felmérésében, adjanak tájékoztatást az ellátási formákról, kezdeményezzék a legrászorultabbak segélyezését, beszédmondó felkérésével, a volt kollégák tájékoztatásával nyújtsanak segítséget a kegyeleti gondoskodás megvalósításához.

Pintér Ferenc nyá. ezredes

VETERÁN REPÜLŐK a taszári faluközösség biztos pillérei

A jól végzett munka megnyugtató érzésével ülhettek asztalhoz a Magyar Veterán Repülők Szövetsége Somogy Megyei Egyesületének tagjai idei utolsó találkozójukon. A taszári művelődési házban több mint százan hallgatták *Demeter Győző* nyugállományú alezredest. Az egyesület elnöke az esztendő fontosabb eseményeit, a repülés emlékeinek ápolását, a kegyeleti kötelességek teljesítését, a nemzeti ünnepek méltó megemlékezéseit, a kirándulásokat, a faluval közösen tartott rendezvényeket idézte fel. *Pataki Sándor* polgármester is ez utóbbit hangsúlyozta köszöntőjében. Mint mondta, az egyesület tagjai igazi lokálpatrióták, akikre mindig számítani lehet, legyen szó a parkok gondozásáról vagy falunap, gyermeknap szervezéséről. A polgármester Taszár lakóinak nevében megköszönve a veterán repülők munkáját kívánt békés ünnepeket, boldog új esztendőt.

Az egyesület átnyújtotta jutalmát azoknak, akik a legtöbbet vállalták társaik érdekében.

Az Összefogás forintjai

1996-ban a 2. gépesített hadosztály 48 tisztje, tiszthelyettese 500 forintok befizetésével hozta létre az Összefogás Alapítványt a nehéz helyzetbe kerülő bajtársak, özvegyek támogatására. Az alakulat megszűnése után a kuratórium úgy döntött, hogy a Kaposvári Noszlopy Gáspár Nyugállományúak Klubjára hagyományozza az alapítványt, hozamát nyugállományú bajtársaik támogatására fordítja. *Marcsingó János* nyugállományú alezredes, a kuratórium elnöke elmondta: ez bölcs döntésnek bizonyult, mert egyre szűkülnek a támogatás forrásai. *Stikél János* nyugállományú alezredes, a kuratórium titkára arról szólt, hogy a jelenleg valamivel több mint 3 milliós alaptőke növelésén munkálkodnak. A pénteki ünnepségen 17 bajtársuknak vagy özvegyének adták át az alapítvány karácsonyi ajándékát, 10–15 ezer forintot.

A kijelölt pálya jó

A várpalotai tiszti klubban – ismertebb nevén a Hemóban – a nagyterem a Gábor Áron Nyugállományúak Klubja évváró közgyűlésének adott teret.

A zsűfolásig megtelt teremben kialakulnak a fények, és felcsendül Kálmán Imre Marica grófnőjének nyitánya. A budapesti Honvéd Művészegyüttes művészei Rák Kátival az élen, Novák Eszter rendezésében a kisszín-padi adaptációban is megcsillogtatják a nagyoperett telt hangzását, báját.

Az oldott hangulatot komoly téma követi: kezdetét veszi a közgyűlés. Kreizinger Károly nyá. alezredes, a klub elnöke köszönti Gyapay Zoltán országgyűlési képviselőt és a többi meghívott vendéget, valamint a klubtagokat.

Az elnök emlékeztet, hogy tisztújító ülésen veszünk részt, amely egy időszak végét is jelenti. Kreizinger úr, vagy ahogy mindenki szólítja, Karcsi bácsi, tizenhat évig tartotta kezében a klub gyeplőjét jó időkben, rossz időkben, és ha a tagságot kérdeznénk, tartaná még sok évig, de megromlott egészségi állapota miatt röviden és katonásan közölte: lemond. Egy igen szoros szervezetről lévén szó elnöki beszámolója inkább barátoknak tartott

felelevenítése az elmúlt év eseményeinek, hisz a jelenlévők zöme alanya volt az általa felsorolt klubtevékenységeknek. Az elnökválasztás különösebb meglepetéseket nem tartogatott, hisz a jelölőbizottság hosszas és alapos előkészítő munkájának köszönhetően a tagság közös jelöltje, Dobszay József nyá. alezredes közfelkiáltással megválasztott. A vezetőség további tajgai

is megválasztásra kerültek: alelnök Nagyistók István, gazdasági titkár Gáspár Mihályné, szervezőtitkár Bors István, majd megválasztásra kerültek a bizottságok tagjai is.

Az új elnök, Dobszay József katonásan és velősen hirdette meg programját: „bajtársak, a kijelölt pálya jó, ezen kell a klub szekerét közösen tovább tolni...”, elődjének pedig kívánt szibériai erőt, kaukázusi hosszú életet és sok boldogságot, majd javasolta, hogy Karcsi bácsit válasszák meg a klub tiszteletbeli elnökévé. Javaslátát a tagság helyeslő moraja és tapsa fogadta.

Köszönet Kreizinger bajtársnak, aki a Várpalotai Honvéd Nyugállományúak Klubját másfél évtizeden át irányította, és a tagságot összefogta. Egyénisége, vezetőkészsége színes programokkal, honvédhagyományok ápolásával biztosította a klub szervezett életét. Eredményes munkájával kivívta a tagság szeretetét, a régió klubvezetőinek elismerését.

Köszönet eredményes munkáért, a jó együttműködésért. Kívánok boldog napokat és éveket.

Jobbágy Antal nyá. ezredes
régión vezető

Lehet-e különbséget tenni a nyugállományú katonák között?

Tehet-e arról a nyugállományú katonáról, hogy volt katonai szervezete megszűnt? Úgy gondoljuk, hogy erre a kérdésre csak egyértelmű nem lehet a válasz.

A fentiekből következik, hogy teljesen igazságtalan, hogy a tárcsa csak a meglévő katonai szervezetek nyugállományú katonáit támogatja. Teljesen egyetértünk a pécsi azon kezdeményezésével, hogy az időközönkénti találkozókat megszervezéséhez a támogatást – az illetékes hadkiegészít-

tő parancsnokságokhoz biztosítva – a megszűnt katonai szervezetek nyugállományú tagjai is megkapják.

Ezek az igen jó hangulatú baráti találkozók fontos honvédelmi érdekeket is szolgálnak, összefogják egy-egy katonai szervezet még aktív és nyugállományú tagjait, a találkozókra lehetőség van az aktuális kérdésekről tájékoztatást adni, melyet felkészülten képviselhetnek a széles közvélemény előtt, de lehetőséget adnak

a pályatársak, a barátok ismételt találkozójára, a közös élmények felelevenítésére is.

A katonai szervezetek helyőrségekben betöltött korábbi szerepét elismerve a helyi önkormányzatok általában anyagilag is támogatják a rendezvényeket. Ezért is kötelessége a hagyományok ápolásában, nemzedékek összefogásában fontos találkozókat felkarolnia a honvédelmi tárcának.

Galló István nyá. ezredes
ügyvivő

A BEOSZ ELNÖKSÉGI HATÁROZATA

„A KATONÁK PÉLDAKÉPE”

díj alapítására

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöksége az aktív szolgálatot teljesítő katonák közül azok teljesítményének elismerésére, akik életvitelükkel, szolgálati feladataik példászerű ellátásával, nemzetközi misszióban szerzett elismertségükkel a magyar katona eszmény megteremtése, a haza érdekében kiemelkedőt cselekedtek, „A KATONÁK PÉLDAKÉPE” díjat alapít.

1. A díj alapításának célja:

- a díjra érdemes személyének, cselekedeteinek bemutatása;
- a díjban részesült példaképül állítása a társadalom, a katona bajtársak előtt;
- a BEOSZ presztízsének növelése az aktív állomány körében.

2. A díjra való megfelelés követelményei:

- az elismerést kiváltó cselekedet honvédelmi, közösségi érdekű legyen;
- az elismert személy magatartása, életvitel példászerű legyen;
- gondolkodásmódját a pozitív kisugárzás jellemezze;
- a katonatársadalom, az ifjúság részére példaképül állítható legyen;
- a BEOSZ szellemiségéhez a viszonya támogató legyen.

3. A díj leírása, adományozásával kapcsolatos eljárási szabályok:

- a díj oklevéllel, érmével és 40 ezer forinttal jár együtt;
- az érme 60 mm átmérőjű bronzplakett, felső részében köríven írtan „A KATONÁK PÉLDAKÉPE”, alsó köríven a DÍJ szó, középen a BEOSZ jelvénye;
- a díj évente 2–4 főnek adományozható, mely minden évben a katonanemzedékek találkozáján kerül átadásra;
- javaslatok előterjesztése a tagegyesületek által minden év augusztus 30-ig;
- odaítéléséről az elnökség dönt.

4. Kihirdetése:

- 2005. február 24-én (BEOSZ napja rendezvényen).

A TERVEZETHEZ KAPCSOLÓDÓ AJÁNLÁSOK, JAVASLATOK

Az érem leírását meg kell beszélnünk. Megfontolandó: „A KATONÁK PÉLDAKÉPE” Közhasznú Alapítvány létrehozásának szükségessége a díj alaptőkéjének megteremtésére, kezelésére, a BEOSZ támogatására. A törzstőke összetétele az alábbi lehet:

BEOSZ elnöksége	200 000 Ft
Tagegyesületek által 1000-1000	90 000 Ft
„Bajtársainkért” KA-tól	100 000 Ft
HM-HVK egyszeri központi támogatás	500 000 Ft
HM-HVK Szűfőosztály, KPSZH	500 000 Ft
Aktív katonák (pk.-k megkeresése)	200 000 Ft
Szponzorok	100 000 Ft
Pártoló tagok, egyéni befizetők	100 000 Ft
Tagegyesületek alapítványai	50 000 Ft
Testületek, intézmények (HB, MEH)	50 000 Ft
Összesen:	2 000 000 Ft, melynek

a kamatai adnák a díj pénzügyi háttérét.

A kuratórium elnökét a HM HUP főosztály delegálná. Tagjai: BEOSZ 2 fő, Szűfőosztály 1 fő, csapattiszt 1-2 fő.

Megjegyzés: A díj az aktív katonák körében növelné a szövetség elismertségét, könnyítené a beszervezést. A szükséges pénzüsszeg az elnökség részéről is kigazdálkodható, de célszerűbb lenne a tennivalók „kiszélesítése” érdekében az alapítvány működtetése (támogatások szerzése, a feladatok végzése stb.). Az alapítvány megerősödve a későbbiekben a szövetség hagyományápolási feladatainak fő anyagi bázisává válhatna.

Köszönet a támogatásért!

Az idei honvédbálon is ott volt több olyan gazdálkodó szervezet és civil szervezet képviselője, amely a tombola nyereményeinek felajánlásával, illetve pénzádományaival támogatta a „Bajtársainkért” Közhasznú Alapítványt. Ezen alapítvány segíti a katonai szolgálat során elhunytak hozzátartozóit, a maradandó egészségkárosodást szenvedetteket, az egyedül élőket, a nehéz szociális helyzetben lévőket, a betegeket, a katonai kisalegységek és a nyugállományú katonák közösségi, illetve egyesületi életének tartalmasabbá tételét.

Juhász Ferenc honvédelmi miniszter a bálon köszönetet mondott a támogatásokért.

A báli tombola nyereményeinek felajánlói:

Falvak Kultúrájáért Alapítvány, HM Currus Rt., HM Budapesti Erdőgazdaság Rt., Honvéd Együttes, Honvédszakszervezet, Mirmy Szalon, Respirátor Rt., Selectrade Computer Kft., Siemens Telefongyár Rt., Victory Uniform Kft.

Az alapítványt pénzádományaikkal (is) támogatták:

HM Armcom Rt., HM Currus Rt., Pajzs-07 Holding Rt., Respirátor Kft., Selectrade Computer Kft., Teens-Textil Kft., Victory Uniform Kft.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének címe:

1087 Budapest,
Kerepesi út 29/B

7. épület (I. emelet 133–135.)

Telefonszámok:

(06-1) 210-7513,

HM: 26-846, 26-847

**A BEOSZ-NAK JELENLEG
NINCS POSTAFIÓKSZÁMA!**

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének tájékoztatója

Felelős kiadó: Sipos Géza ezredes, a BEOSZ elnöke. Szerkesztő és fotó: Kacsó Lajos

Cím: 1440 Budapest, Pf.: 22.